

ΘΑΝΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ
Η ΩΡΑ

ΙΚΑΡΟΣ

H ΩPA

1983: ΘΕΜΑ, «Ερατώ» ²1985
1994: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, «Ίκαρος» ²2015
2003: PLAYBACK, «Γαβριηλίδης»
2007: ΕΝΑΣ ΣΩΡΟΣ ΓΛΩΣΣΑ, «Γαβριηλίδης»
2013: ΤΟ ΑΥΤΟΜΑΤΟ, «Γαβριηλίδης»
2015: LA FOLIE, «Ίκαρος»

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με το ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικότερα όλης της αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

© Θάνος Σταθόπουλος & Εκδόσεις Ίκαρος 2018
ISBN 978-960-572-214-2

ΘΑΝΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΩΡΑ

ΙΚΑΡΟΣ

Κατάγομαι από τον πεθαμένο αρχιτέκτονα.

Πρωταρχικό του μέλημα ήταν ν' αναπνεύσει· εγκατέστησε το στούντιο: μπορούσε να δει ό,τι τον περιέβαλλε, μπορούσε να υπάρξει στην ώρα, ν' ακολουθήσει ένα λεπτό, να τοποθετήσει τα δευτερόλεπτα. Το στούντιο ήταν αυτός· ήταν συμβάν: σύνοψη, πεδίο, θέα.

Η ώρα στο κέντρο.

Το κέντρο
είναι
κυψέλη
περιδίνηση
γραφείο
λάκκος
και
κελί.

Κάθε έξι ώρες καπνίζω ένα πακέτο τσιγάρα. Δεν γυμνάζομαι, αλλά βαδίζω. Μ' αρέσει ν' ακολουθώ συγκεκριμένες διαδρομές. Όταν βαριέμαι, τις αλλάζω. Ξυπνάω νωρίς. Έχω ανάγκη τις εικόνες. Συχνά ξεχνάω τα φρούτα και σαπίζουν. Σπανίως περπατάω στο σπίτι χωρίς παπούτσια.

Πώς περπατάω; Στο *Playback* (2003) είχα γράψει «Πώς περπατάμε;» (Μόνο τον ενικό μπορώ πλέον να εγγυηθώ). Καταλαβαίνεις την πνευματική κατάσταση των ανθρώπων από τα βήματά τους. Μια άγνωστη μου είπε: «Σ' αγαπάω». Διέσχισα κατά μήκος τον δρόμο. Επιστρέφοντας, άρχισα να μεταφράζω το *The Devil Tree* (1973) του Κοζίνσκι [Jerzy Kosiński]. «Κοιτάζοντας το ποτάμι να στραφταλίζει στον λαμπρό ήλιο, ο Τζόνθαν Ουόλεν στηρίχτηκε στο ατσάλινο κιγκλίδωμα στην άκρη του δρόμου».